

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

L'AGENDA

Debutar al Palau

El Palau de la Música Catalana torna a presentar avui el cicle El Primer Palau, un concurs que dona l'oportunitat de debutar a la sala de Concerts del Palau a 13 nous joves talents. En la seva 21a edició, la coordinadora del cicle, Mercedes Conde, posa èmfasi en l'originalitat dels instruments d'aquest any. De les 63 sol·licituds rebudes s'han escollit vuit participants formats per un quartet, un trio i diversos solistes. El dijous 30 de novembre tindrà lloc l'últim concert, en què actuaran els guanyadors de l'any passat. Durant la vetllada també es repartiran els premis d'aquesta edició del concurs. / C. Alonso

CICLE PRIMER PALAU

PALAU DE LA MÚSICA
 19.30 HORES

Bernat Català i el Trio Arniches obren avui la sèrie de concerts

Barcelona ciutat

La música dels nombres. Debat amb Lluís Nacenta i Josep Maria Mes-tres Quadreny. 3 euros.
 CCCB. Montalegre, 5 (18.30 hores).

Què passa al món? Una signatura, un vot i el futur de la pau a Colòmbia. Debat amb Erika Antequera, periodista; Yezid Arteta, advocat i sociòleg, i Doris Ardila, representant del Consell Nacional de Pau.
 Cidob. Elisabets, 12 (18.30 hores).

La Rússia de Putin. Deu anys sense Anna Politkóvskaia. Debat en homenatge a la periodista russa quan es compleixen 10 anys del seu assassinat, amb la participació d'Anjelina Polonskaia i Irakli Khabadze, escriptors acollits en ciutats de l'Icorn (Xarxa Internacional de Ciutats Refugi). Al final de l'acte el rapsode David Figueres llegirà textos de Politkóvskaia.
 Col·legi de Periodistes. Rambla Catalunya, 10, principal (19 hores).

Memoria y diseño. Els arquitectes Fuensanta Nieto i Enrique Sobejano dialoguen sobre la seva infància i l'impacte que ha tingut en el seu treball.

Roca Barcelona Gallery. Joan Güell, 211-213 (19 hores).

Música jueva. Concert a càrrec del Grup Hatikva.
 Centre cívic Josep M. Trias i Peitx. Riera Blanca, 1-3 (20 hores).

El Documental del Mes. Estrena del documental *Sonita*, de Rokhsareh Ghaemmaghami, Iran, Alemanya, Suïssa, 2015, 90 minuts, VO en anglès i persa afganès (d'ar) subtitulada en català. La Sonita és una noia afganesa de 18 anys que ha entrat a l'Iran sense papers i es busca la vida als suburbis de Teheran, mentre lluita per fer realitat el seu somni: convertir-se en cantant de rap. 6 euros.
 Aribau Multicines. Aribau, 8 (20 h)

Hoteles del silencio. L'escriptor equatorià Javier Vázquez presenta la seva novel·la de suspens, amor i gelosia, acompanyat pel periodista Xavi Ayén.
 Casa Amèrica Catalunya. Còrsega, 299 (20 hores).

Jam Session. El pianista Roger Mas és l'encarregat d'obrir la temporada de Jam Sessions. Gratuït.
 Cafè del Conservatori del Liceu. Nou de la Rambla, 88 (21 hores).

Kavakos il·lumina Beethoven

CRÒNICA El violinista i el pianista Enrico Pace inicien amb èxit la integral de sonates del geni

CÉSAR LÓPEZ ROSELL
BARCELONA

Leonidas Kavakos (Atenes, 1966) és un esperit inquiet. Ho ha tornat a demostrar amb la iniciativa d'interpretar, juntament amb el pianista Enrico Pace (Rimini, 1967), la integral de les sonates per a violí i piano de Beethoven en el cicle Palau 100. La proposta, gravada en un àlbum el 2013, va propiciar que guanyés un Echo Klassic al millor intèrpret de l'any.

El Palau de la Música va acollir dimarts a la nit la recreació de la primera entrega del projecte amb les peces 2, 3, 6 i 7. La petita maratón, fins a completar les 10 obres, seguirà al gener i en la temporada 2017-2018.

Aquesta col·lecció, composta al llarg de 16 anys (entre 1796 i 1812), reflecteix els canvis d'un autor que amb aquestes joies cambrístiques va donar rellevància a l'instrument de corda, potser pel seu passat com a viola a l'Orquestra de Bonn i la seva

formació a Viena amb el violinista Wenzel Krumpholz. Però per aconseguir el nivell tècnic i expressiu de l'instrument en aquestes obres és necessària una gran compenetració amb el pianista i coprotagonista del concert. Va sonar meravellósament l'Stradivarius de Kavakos, reproduint colors, matisos i emocions, però Pace es va acoblar amb sentit i sensibilitat a les exigències de la partitura.

Dos en un més que mai. I aquesta

actitud va propulsar el gran èxit de la vetllada. En el record quedava un anterior concert del virtuós solista grec, i també director d'orquestra, al costat de l'estel·lar Yuja Wang, on tot i la bona química entre tots dos, ella no va renunciar mai a magnificar el seu propi discurs. En aquesta ocasió, en canvi, tot va funcionar d'acord amb el que estava previst, salvant algun petit problema d'ajust en l'afinació del violí resolt de seguida. En les sonates 2 i 3 de l'opus 12, dedi-

cades per l'autor a Antonio Salieri, es va posar de manifest el preponderant paper del violí. La riquesa i varietat de les idees exposades des de l'apassionat llenguatge personal de Beethoven van sortir a la llum en aquesta recreació, i va destacar el vehement *Allegro con spirito* de la Sonata número 3.

UNA GRAN NIT // El turbulent estat d'ànim del geni de Bonn, que passava un moment baix en la seva relació amorosa amb la comtessa Giucciardi i mantenia els seus problemes de sordesa, es manifesta en la creació de les sonates 6 i 7 de l'opus 30, dedicades al tsar Alexandre I de Rússia. Kavakos i Pace van rematar amb l'última una gran nit. La popular sonata *Primavera* serà el plat fort de la pròxima cita i la cèlebre *Kreutzer* quedarà per al concert final. ≡

▶ 6 Octubre, 2016

CRÍTICA DE MÚSICA CLÀSSICA

Finor i sensibilitat

Cicle Palau Cambra

Intèrprets: Leonidas Kavakos, violí; Enrico Pace, piano

Lloc i data: Palau de la Música, 4-X-16

JORGE DE PERSIA

No és freqüent trobar tanta sensibilitat en una sessió de música de cambra, i, a més a més,

amb la participació d'un públic nombrós atent i concentrat. Aquesta vegada el violinista Kavakos i el pianista Pace van començar la sèrie de tres concerts en què han d'interpretar al Palau la integral de sonates per a violí i piano de Beethoven. Res a veure, sens dubte, amb l'artefacte i la ineficàcia de les versions que va fer fa un quant temps amb Yuja Wang al piano.

Des del començament, amb la

Sonata núm. 6, op. 30/núm. 1, es va posar en evidència la bona sintonia, almenys pel que fa a concepció de so i trets estilístics, entre els intèrprets. I sobretot en el cas d'Enrico Pace, que ja a l'allegro va revelar les seves claus: bon sentit del fraseig, tractament de la intensitat expressiva, plans i volum amb un toc de pressió molt mesurada sobre el teclat que només va resultar potser una mica fort al començament del meravellós i inspirat adagio. Lentament, el violí de Kavakos va anar assentant el so. Però, sens dubte, sona molt bé: fi, també encoratjat per

un vibrato de molta sensibilitat i un arc que col·labora d'una manera superior en la concepció del so i dels seus matisos. Kavakos toca –sembla– amb una certa displicència, però regula admirablement l'expressió, les dinàmiques, els efectes d'arc i les seves possibilitats, l'administració dels silencis i les pauses, i va deixar moments brillants en les picades d'ullet de les variacions de la *Núm. 6*.

La *Sonata núm. 3, op 12 / núm. 3* ja deixa al començament la magnífica factura del compositor, sensible i subtil, i aquí el violí va lluir definitivament. Els moviments lents van ser un punt de

trobada magnífic que van fer ressaltar l'intimisme del primer; a l'andante de la *Sonata núm. 2, op. 12 / núm. 2* que va seguir va brillar al començament el color al piano, i a la sonata que va tancar el programa, *núm. 7, op. 30 / núm. 2* el toc subtil i elegant va culminar la bona feina del primer moviment amb matisos diferenciats en les dues mans i una musicalitat eloqüent en el fraseig del violí, dinàmiques i accents molt manifestos, també al scherzante allegro final amb el fugato i l'obertura al tema. Un programa ben concebut quant a contingut i excepcional en la interpretació.●

MÚSICA I SOCIETAT ► L'igualadí Jordi Savall va exposar ahir els nous projectes de la Fundació Centre Internacional de Música Antiga, entre els quals hi ha una sèrie de concerts en hospitals i presons. A més de les actuacions que farà a l'Auditori, també va apuntar que participarà en una iniciativa amb joves talents que són refugiats i immigrants

Jordi Savall dirigirà tres concerts en homenatge a la Terra i a Vivaldi

► El compositor igualadí participarà en la Temporada de Música Antiga de l'Auditori de Barcelona

EFE | BARCELONA

■ El músic igualadí Jordi Savall oferirà un homenatge al planeta Terra i a compositors del barroc com Antonio Vivaldi, en els seus tres concerts en la Temporada de Música Antiga de l'Auditori de Barcelona. L'anoienc va fer ahir al migdia aquest anunci en la presentació dels nous projectes de la Fundació Centre Internacional de Música Antiga (CIM), de la qual és fundador.

El cèlebre gambista inaugurarà el 18 d'octubre el cicle El So Original, de la Temporada de Música Antiga, amb el concert *Les Éléments*, en què rendirà un homenatge al planeta Terra amb obres d'alguns dels grans músics del segle XVIII, com Antonio Vivaldi, Marin Marais, Jean-Féry Rebel, Georg Philipp Telemann i Jean-Philippe Rameau.

Savall també retrà tribut a un dels compositors «més grans» del Renaixement, Heinrich Isaac, en un concert el 22 de desembre a les Drassanes Reials. D'altra banda, el 8 d'abril, l'Auditori brindarà, amb *L'Harmonia de les Nacions*, un «viatge evocador» entre les principals cultures musicals de l'Europa renaixentista i la barroca.

Jordi Savall va presentar ahir els projectes de la seva fundació

El director d'orquestra va destacar que la seva música «correspon a un moment històric» i va afegir que en cadascun dels concerts –on participen fins a trenta músics– utilitza instruments originals de l'època, «amb tot el que estilísticament correspon».

En el marc de la temporada 2016-2017, Savall dirigirà també *Teuzzone*, el 24 i 25 de febrer al Gran Teatre del Liceu, que promet revelar al públic el «geni» que va ser l'italià Antonio Vivaldi com a

compositor d'òpera. El 21 de juny, el mestre de música antiga portarà *Simfonies de Mozart* al Palau de la Música Catalana, on la formació Le Concert des Nations utilitzarà «els instruments exactes que s'utilitzaven en el moment en la simfonia de Mozart».

A més, Jordi Savall, també conegut pel seu activisme social, oferirà un cicle de concerts titulat *El Somni d'Orfeu* en hospitals i presons de Barcelona, des de mitjan novembre. Es tracta d'un símil es-

piritual amb el personatge mitològic d'Orfeu, que, segons va explicar Savall, «amaneix les feres infernals i transforma les persones. Savall va precisar que «vull amb Orfeu ajudar els pacients de l'hospital a escoltar bona música, i compartir amb els joves a la presó. Crec que la música és capaç de fer-nos éssers millors».

A final d'aquest any, el compositor també participarà en *Orpheus XXI*, un projecte que busca perfeccionar el talent musical de joves refugiats i immigrants, amb el suport al seu torn de l'agència europea EACEA (Agència Executiva en l'Àmbit Educatiu, Audiovisual i Cultural). El músic siríà Moslem Rahal i la cantant Waed Bouhasoun participaran en aquesta iniciativa després que, gràcies a l'«ardu treball» de la Fundació CIM, el primer aconseguís mudar-se amb la família a Barcelona –com a refugiats– i la segona obtingués la nacionalitat francesa.

Jordi Savall, de 75 anys, està nominat als Premis Grammy Llatí al millor àlbum de música clàssica amb *Biber: Baroque Splendor*, i el proper mes de novembre llançarà el seu nou disc de música medieval.

► 6 Octubre, 2016

TONI FOIXENCH

CULTURA

MÉS DE 3.000 PERSONES A LES HAVANERES ALS AUDITORIS

Més de 3.000 persones han gaudit en la darrera setmana de les Cantades d'Havaneres que s'han desenvolupat a quatre dels principals auditoris de Catalunya (Auditori de Girona, Palau de la Música Catalana, Teatre Ateneu de Tàrraga i Auditori Pau Casals del Vendrell). Aquests concerts s'han celebrat amb motiu del 50è aniversari de la Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell, que s'ha celebrat enguany. Els artistes convidats van ser: Terra Endins,

Veles i vents, Boira, Arjau, Neus Mar, Port Bo, Peix Fregit, Els Cremats, Son de l'Havana i Indira Ferrer.

► 6 Octubre, 2016

Martha Argerich amb el Quartet Quiroga, ahir, al Palau de la Música ahir

Schumann, la pianista i els Quiroga provoquen l'èxtasi a Ibercamera

Incendiària Argerich

ESCENARIS

Maricel Chavarría
 Barcelona

Martha Argerich no ho pot evitar. Ni tan sols ho pot dissimular: s'ho passa molt més bé tocant acompanyada que sola. I potser per això són cada vegada més rares les vegades que accedeix a actuar en solitari. Ahir a la nit va ser una d'aquestes rares vegades: tan bon punt es van apagar els llums d'un Palau de la Música ple a vessar i abans d'interpretar un rutilant *Quintet per a piano* de Schumann amb el Quartet Quiroga, la dama argentina del piano es va abandonar a la *Partita núm. 2 en do menor* de Bach en una interpretació que va transportar més el públic que la mateixa pianista.

I és que *sarabandonarse* fa mal.

Però com es pot resistir a les propostes de Josep Maria Prat? "Fa 31 anys que som amics i col·laboradors", recordava ahir el president d'Ibercamera, encara emocionat pel sonat tret de sortida de la seva temporada. Argerich –cognom d'origen català, i el segon, Heller, d'origen jueu–, amb 75 anys, una maduresa artística irreplicable de què no només es beneficia un públic privilegiat, sinó un munt de músics joves que està encantada d'ajudar. La seva aventura amb els Quiroga està aixecant passions en la seva gira europea amb aquest Schumann: dimarts ella arribava de París, i ara continuen junts de viatge a Madrid i Lisboa. Ahir van portar el Palau a l'èxtasi.

La idea va sorgir el 2015, quan es va acabar la gira de la pianista

amb l'Orquesta Da Camera i el *Concert per a piano i trompeta* de Xostakóvitx. Va ser una experiència feliç que la va portar a comprar sense dubtar-ho la següent idea de Prat. Al cap i a la fi, els Quiroga –que ahir a la nit també van oferir un solvent *Quartet núm. 1* de Brahms– són membres de Da Camera. Ahir a la nit es va fer evident l'admiració dels Quiroga per l'estrella, però també l'extraordinària capacitat d'interacció d'Argerich. La pianista els va esperonar en aquest Schumann que va incendiar el Palau amb la seva expressivitat i la seva energia, portant la peça al pur romanticisme i llibertat.

Entre el públic hi havia la seva assídua col·laboradora, la pianista Gabriela Montero; el conseller de Sanitat, Antoni Comín, i la cineasta Isabel Coixet. ●

DIJOUS, 6 OCTUBRE 2016

VIURE

L'ÀLBUM

LLUÍS PERMANYER

Una església molt accidentada

A primera vista és impossible deduir de quin edifici es tracta; l'enquadrament és massa ajustat i no ofereix referències ambientals. Doncs bé, és la parròquia de Sant Francesc de Paula.

La seva destrucció durant la guerra incivil es va perpetrar en dos temps. El primer, el 20 de juliol, quan hi van calar foc. El segon, el 1937, quan l'Ajuntament de Barcelona va ordenar enderrocar-la; a causa del perill estructural que patia, van voler fer-ho de manera controlada i sense provocar danys als edificis veïns, com el Palau de la Música Catalana.

Aquest no va ser pas l'únic succés que va afectar l'edifici en la seva història. Tot va començar quan l'orde dels Mínims va decidir, el 1570, tenir presència fundacional a Barcelona. El principi va ser d'allò més errant, perquè van provar i desestimar diversos llocs. Fins que un gest caritatiu del ciutadà Pere Fisas ho va resoldre per sempre: el 1584 els va donar unes casetes al carrer Sant Pere Més Alt, 1; per si fos poc, va pagar la construcció del conjunt format per l'església i el convent.

El 1589 els religiosos ja van poder instal·lar-s'hi. I el 1608 el temple era beneït. El resultat de la construcció havia estat banal: la façana anònima no mereixia pas cap mirada.

El 1835 va ser un dels edificis que van patir la ira revolucionària que en el capvespre de la festivitat de Sant Jaume va esclatar al Torin de la Barceloneta; després de destrossar i calar foc a la plaça de toros, la massa incendiària i enardida va recórrer la ciutat.

L'església de Sant Francesc de Paula va ser reconstruïda tot seguit i convertida en parròquia. L'historiador Pi i Arimon, en la seva extensa i ben treballada història sobre Barcelona, escrita el 1842 tot i que de publicació pòstuma, ja la donava per acabada. I on hi va

L'església de Sant Francesc de Paula, enderrocada el 1937

haver el convent va ser construït el Palau de la Música Catalana. Ja no quedava, doncs, cap mena de rastre d'aquell orde fundador.

Quan va començar la guerra

L'historial del temple de Sant Francesc de Paula és d'allò més accidentat

incivil va patir un incendi amb pillatge, i l'enderroc del 1937.

El 1941 va començar la reconstrucció, sota un signe diuem-ne modern, tot i que força desencertat. Es va inaugurar el 2 d'octubre del 1950.

Tenia, però, els dies comptats. I és que, com que progressava l'ampliació considerable del Palau de la Música, projectada per l'arquitecte Oscar Tusquets, es va proposar a l'Arquebisbat que tirés a terra el temple a canvi d'una permuta. La negociació va ser àrdua i no precisament breu, però finalment es va signar l'acord. El desenllaç va beneficiar les dues parts.

Cal recordar que, a més de poder ocupar l'espai guanyat, era tant o més rellevant que la desaparició de l'edifici permetés per fi alliberar una visió fins aleshores impossible i gratificant: la façana lateral del Palau.●

PÉREZ DE ROZAS / IMATGE CEDIDA PER L'ARXIU FOTOGRÀFIC DE BARCELONA

QUADERN BARCELONÍ

MILLORAR EL PASSEIG

Ja es pot calibrar el resultat de la reforma continguda que s'ha dut a terme al passeig de Gràcia. El resultat no és bo, sinó molt bo. Hi ha, amb tot, un aspecte que es pot valorar com a secundari però que no ho és ni de bon tros. I és que l'objectiu essencial de la reforma era retornar l'espai que havia estat pres als passejants. Així doncs, es fa evident que els quioscos de premsa encara són un obstacle, però

que es pot solucionar. De fet és així, perquè estava previst traslladar-los. El projecte d'aquesta mesura va ser negociat i la propietat i l'Ajuntament van arribar a un acord. No només es va acceptar que es desplaçessin a les cantonades més properes, sinó també la millora de les seves condicions d'explotació, com per exemple la que fa referència a la incorporació de la tecnologia necessària per pagar amb targeta. Ha passat

massa temps, i l'Ajuntament no troba el moment de fer aquest trasllat. Mentrestant, l'augment de passejants provoca tota mena d'incomoditats. Per si fos poc, alguns quioscos amplien il·legalment el seu territori, i la majoria situen el cartell anunciador d'entrades per al Barça i el bus turístic fora del límit permès. Fins quan caldrà esperar? Aquest Ajuntament s'ha distingit per paralitzar gairebé tot el que no ha proposat.

María Rozalén también ofreció un pequeño concierto en formato acústico a sus seguidores. / RUBÉN SERRALLÉ

Rozalén protagonizó una multitudinaria firma de discos

La cantante y compositora albacetense presentó la nueva edición de su trabajo 'Quién me ha visto...', que incluye un DVD grabado en concierto en el Palau de la Música Catalana

• La presencia en El Corte Inglés se convirtió en un acontecimiento, ya que la artista de nuevo dio muestras de su cariño, amabilidad y cercanía con el público local.

A. DÍAZ / ALBACETE

María Rozalén visitó El Corte Inglés de Albacete para presentar la nueva edición de *Quién me ha visto...*, que incluye un espléndido DVD grabado en concierto en el Palau de la Música Catalana.

La firma de discos de Albacete, multitudinaria, comenzó con un pequeño concierto ya que, como siempre, Rozalén cantó para sus seguidores. La artista albacetense

volvió a mostrar su cariño y amabilidad y además de firmar, se hizo fotos, muchas, y saludó a cada uno de sus paisanos.

María Rozalén, en un pequeño descanso de esta multitudinaria firma, comentó a *La Tribuna de Albacete* que «me está sorprendiendo un montón, porque el disco salió hace un año, no hemos parado la gira y esto es una reedición con DVD, y no me esperaba tanta respuesta, de verdad; suponía que iba a venir gente, pero siempre espero mucho menos».

Reconocía que el DVD que acompaña al disco es muy especial «grabado en el Palau de la Música de Barcelona y además con un lleno y colaboraciones especiales, como por ejemplo la de mi madre, que está a punto de venir. Además,

le hemos gastado una pequeña broma y le hemos dicho que tendríamos dos mesas para que pudiese firmar también, además podría hacerlo perfectamente, porque es muy artista».

El directo, explicó María Rozalén, «tiene una duración de casi dos horas, incluso más y es un concierto nuestro, en el que pasamos por casi todas las canciones de *Quién me ha visto...*; también del primer disco, pero además hay canciones inéditas, todo signado, accesible, creo que puede ser el primer DVD en lengua de signos».

En esto María Rozalén también es pionera, «porque hemos estado buscando algo así y no lo hemos encontrado, ni siquiera a nivel internacional, estamos muy contentos por eso».

Una reedición del trabajo muy cuidada que está funcionando fantásticamente, decía la cantante, «porque salió el viernes y nada más que recibo mensajes positivos y las firmas van muy bien, se ha hecho con mucho cariño».

No para Rozalén, compagina la firma con los conciertos, este fin de semana en Manresa y Las Rozas y «estaremos de gira hasta marzo. A finales de mes iremos a Londres, en noviembre a Perú y México; diciembre, Argentina y en febrero, Amsterdam. Estamos abriendo fronteras».

Además, dijo tiene tiempo para componer, «estoy muy sentida, muy vivida y están saliendo muchas canciones y para finales de 2017, puede que tengamos ya otro disco».

barcelona clàssica

música vocal, instrumental, simfònica i òpera

[Pàgina principal](#)
[Agenda completa](#)
[El millor del mes](#)
[Clàssica low-cost](#)
[Clàssica per a nens](#)
[Qui som](#)
[En castellà](#)

dimecres, 5 d'octubre de 2016

"El Primer Palau": així troba el Palau de la Música els nous talents de la música clàssica

El dijous 6 d'octubre comença la 21a edició del cicle "El Primer Palau", que enguany donarà l'oportunitat de debutar a la Sala de Concerts del Palau de la Música Catalana a tretze joves intèrprets de música clàssica.

El cicle s'articula en quatre concerts, els dijous 6, 13 i 20 d'octubre i 3 de novembre, on actuen joves músics procedents de diferents punts de l'Estat: País Valencià, Andalusia, Castella-Lleó i Catalunya. Tots ells han estat escollits d'un total de 63 sol·licituds.

El Primer Palau s'ha consolidat com una de les plataformes més sòlides que els joves músics poden trobar per gaudir de les primeres experiències de concert, amb les màximes condicions de rigor i professionalitat. Artistes amb trajectòries professionals tan reconegudes com **Javier Perianes**, **Enrique Bagaría**, **Juan de la Rubia**, **Daniel Ligorio**, **Cuarteto Quiroga**, **Pau Codina** o **José Menor** van debutar al Palau gràcies a aquest cicle i actualment són convidats habituals de la programació pròpia de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

Enguany els participants són els pianistes **Bernat Català** i **Daahoud Salim**, el contrabaixista **Joaquín Arrabal**, el clavicembalista **David Palanca**, l'arpista **Esther Piñol**, el percussionista **Noè Rodrigo**, el **Trio Arniches** (Jorge Ripoll, clarinet; Paula Romero, viola, i Carlos Sanchis, piano) i el quartet de saxos **Kebyart Ensemble** (Pere Méndez, saxo soprano; Víctor Serra, saxo alt; Robert Seara, saxo tenor, i Daniel Míguel, saxo baríton).

A més del debut a la sala modernista en condicions professionals, el cicle ofereix premis econòmics i possibilitats de promoció internacional i de participació a concerts gràcies a Catalunya Música i al Premi Joventuts Musicals de Catalunya. El cicle, que impulsa la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, compta per setzè any consecutiu amb el patrocini exclusiu de Mitsubishi Electric.

El concert de cloenda tindrà lloc el dimecres 30 de novembre, en què es repartiran els premis als guanyadors d'aquesta edició i hi actuarà el guanyador del 2015, el **Trio Vasnier**.

Trio Vasnier, guanyadors de "El Primer Palau" el 2015

Cap comentari:

Publica un comentari a l'entrada

Propers concerts

Avui	
dijous, 6 de d'octubre	
19:00	Conferència: Carme
19:00	Cor Francesc Valls
19:30	El Primer Palau: Be
20:00	I cicle de música ju
20:00	M. Angels Miró i M.
20:00	Música catalana per
21:00	Carmen, duo de guit
21:00	Ekaterina Zaytseva,

[Calendari](#)

Subscriu-te per e-mail

Barcelona Clàssica - ...

M'agrada la pàgina 239 M'agrada

Segueix-nos a Twitter

Tweets by @BCNClasica

Barcelona Clàssica
@BCNClasica

La mítica pianista Martha Argerich obre la temporada Ibercàmera aquesta tarda al @palaumusicacat @viuclàssica ow.ly/YEJG304RNqr

16h

Barcelona Clàssica
@BCNClasica

Concert #gratis avui: la guitarra de Simon Maisano al @ccjmtriasipeix ow.ly/VVme304LTDR

21h

[Embed](#)
[View on Twitter](#)

El més llegit

Enric Granados, a 360º: un altre punt de vista per a la música clàssica

Musitekton inicia el cicle de tardor amb l'objectiu d'apropar la música de cambra al públic

D'iniciació al violí a creació de bandes sonores: els mil i un tallers de música dels

TV3-Telenotícies Migdia

5-10-2016

Peça del concert de Leonidas Kavakos i Enrico Pace, inauguració cicle Palau Cambra (4 d'octubre de 2016). Minut 41:11

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies-migdia/telenoticies-migdia-05102016/video/5623872/#>

The screenshot shows the TV3 website interface. At the top, there is a navigation bar with links for Fitxer, Edició, Visualització, Preferits, Eines, and Ajuda. Below this is a yellow banner for Mallorca with a 'RESERVAR ARA' button and an Expedia.es logo. The main navigation bar includes links for TELEVISIÓ 3, RÀDIO, NOTÍCIES, ESPORTS, CULTURA, EL TEMPS, DIRECTES, and A LA CARTA. A search bar is located on the right. The main content area features a video player showing a violinist performing. Below the video player, there is a section for 'Telenotícies' with a search bar and a list of videos. The sidebar on the right contains a section titled 'AVUI DESTAQUEM' with recommended videos, including 'CATALUNYA EXPERIENCE Germans Green', 'VALOR AFEGIT Valor afegit - 05/10/2016', and '33 I CINEMA FANTÀSTIC El bosc'. The bottom of the page shows a Windows taskbar with various application icons and a system clock indicating 09:55 on 06/10/2016.

REVISTA MUSICAL CATALANA

Actualitat, Coral, Diversos

El Palau de la Música Catalana acull l'exposició "Orfeó Català. 125è aniversari"

Redacció on 5 octubre, 2016 / 0 comments

El Foyer del Palau de la Música Catalana acull fins al 15 de gener vinent una exposició que repassa la història dels 125 anys de l'Orfeó Català, des de la seva creació el 1891 fins a l'actualitat. La mostra, organitzada pel Centre de Documentació de l'Orfeó Català, presenta un total de 140 documents entre fotografies, documents històrics, dedicatòries, programes, correspondència i objectes que evoquen alguns dels esdeveniments més importants que ha protagonitzat i viscut l'Orfeó durant la seva llarga trajectòria.

Aquesta exposició forma part de les activitats commemoratives del 125è aniversari, que reten homenatge a un dels principals motors de la cultura i la tradició coral catalanes i que l'any 1905 va promoure la construcció del Palau de la Música Catalana. Una trajectòria que s'ha construït amb l'esforç i la dedicació desinteressada de la societat catalana, incloent-hi tots els cantaires que durant 125 anys han fet possible el projecte, gràcies al poder transformador de la música i el cant. L'Orfeó Català ha estat cabdal en la configuració del mapa musical de la Catalunya del segle XX, per la seva activitat coral, com també gràcies a les iniciatives culturals paral·leles que ha liderat.

Un recorregut per 125 anys d'història

L'exposició s'organitza en vuit àmbits. El primer es titula "El naixement de l'Orfeó Català", amb referències als principals fundadors i impulsors de l'entitat, i amb aquells documents que queden dels inicis de l'activitat, com ara primers reglaments, documents de registre dels socis més reconeguts i que van donar-hi suport des dels inicis, o el primer programa de concert, així com els primers reculls de premsa i documents de gestió administrativa dels concerts inicials.

L'apartat "Primeres seccions de cantaires i l'ensenyament" està il·lustrada amb imatges de les diverses seccions, reglaments del cantaire i fotografies dels diversos professors, així com primers programes de concerts duts a terme a prop de Barcelona.

El tercer àmbit, titulat "L'Orfeó construeix el Palau. Grans estrenes musicals", explica la construcció del Palau de la Música Catalana com a seu pròpia i també les estrenes i primeres audicions a l'Estat de grans obres universals, especialment obres de Bach i més tard també de Beethoven. Estrenes que foren grans esdeveniments i que es reflecteixen en imatges i programes. També s'hi troben alguns documents singulars, com el contracte per a la construcció de l'orgue, encarregada a la casa Walcker d'Alemanya.

"Un Orfeó català i internacional. Viatges artístics: 1897-1936" i "Viatges artístics: 1950-1994" són el quart i cinquè espais de la mostra, en què apareixen destacats els viatges que s'iniciaren ja el 1897 a Niça amb motiu d'un concurs internacional de cant coral, en el qual l'Orfeó guanyà tres medalles que es poden veure. D'aquell viatge i dels que seguien, com a París i Londres (1914), Roma (1925), Madrid i València (1950), París (1952 i 1987), Pamplona i Sant Sebastià (1961), la gira artística per Itàlia i França amb motiu de l'estrena europea d'El pessebre de Pau Casals (1962), el creuer per la Mediterrània (1970), Roma i Volterra (1979), illes Canàries i París (1987), gira artística a Cuba (1988), Ginebra (1990) i Evian (1994), entre altres actuacions internacionals, són evocats amb reculls de premsa, programes, imatges i documentació sobre l'organització dels esmentats viatges artístics.

L'apartat "Grans esdeveniments. Relacions artístiques i institucionals" es fa ressò, igualment per mitjà de fotografies, dedicatòries i retalls de premsa, dels grans esdeveniments artístics que van tenir lloc a Barcelona amb l'Orfeó com a principal impulsor, fruit de la seva intensa activitat artística. Moments destacats són la celebració del 25è aniversari de l'Orfeó, amb l'arribada de tots els orfeons catalans a Barcelona; la festa dels Orfeons a l'estadi de Montjuïc el 1930, o l'homenatge retut pel FC Barcelona el 1925. Aquest espai destaca també alguna de les relacions que va tenir l'entitat amb personalitats del món de l'art i la cultura del país i internacionals, com van ser Antoni Gaudí o els compositors Richard Strauss o Maurice Ravel, en tots els casos amb documents que ho testimonien.

El setè espai se centra en "Els directors de l'Orfeoó Català", figures cabdals en el desenvolupament del cor. És així com en record dels nou directors que ha tingut l'Orfeoó es fa un breu repàs de tots ells amb imatges de diferents concerts. Igualment, aquest àmbit recorda els més de 80 directors que s'han situat davant l'Orfeoó Català al llarg de la seva història, tant nacionals com internacionals, amb figures tan rellevants com Richard Strauss, Pau Casals, Antoni Ros Marbà, Zubin Mehta, Mstislav Rostropóvitx, Josep Pons, i més recentment Gustavo Dudamel, Simon Rattle i Daniel Barenboim, entre d'altres.

La mostra acaba amb "L'Orfeoó Català. Present i futur", que suposa un breu resum de l'activitat de l'Orfeoó d'aquests últims quinze anys, els viatges artístics més recents, amb destinacions com Lisboa, Londres i la gira per Itàlia, sota la batuta de Daniele Gatti, a més dels últims grans directors amb què ha col·laborat, i també la referència a la consolidació de l'Escola Coral. Una aposta que es crea de manera definitiva a partir del 1999, com a planter de futurs cantaires per a l'Orfeoó, i amb projectes tan innovadors com Clavé XXI, el Projecte Social de la Fundació Orfeoó Català-Palau de la Música Catalana.

Exposició: "Orfeoó Català. 125è aniversari"

Espai: Foyer, Palau de la Música Catalana

Fins al 15 de gener de 2017

Horari de visita: de 9 a 22 h. Tots els dies de l'any

Entrada lliure

0

Like

3

Tweet

Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved

Outspoken theme by Wpshower

AudioClásica

(<http://www.audioclasica.com/>)

[INICIO \(HTTP://WWW.AUDIOCLASICA.COM\)](http://www.audioclasica.com/)

[ARTÍCULOS \(HTTP://WWW.AUDIOCLASICA.COM/CATEGORY/ARTICULOS/\)](http://www.audioclasica.com/category/articulos/)

[ENTREVISTAS \(HTTP://WWW.AUDIOCLASICA.COM/CATEGORY/ENTREVISTAS/\)](http://www.audioclasica.com/category/entrevistas/)

[CONCIERTOS](#) ▾

[CRÍTICAS \(HTTP://WWW.AUDIOCLASICA.COM/CATEGORY/CRITICAS/\)](http://www.audioclasica.com/category/criticas/)

[QUIENES SOMOS \(HTTP://WWW.AUDIOCLASICA.COM/QUIENES-SOMOS/\)](http://www.audioclasica.com/quienes-somos/)

Buscar

COMENTARIOS RECIENTES

CATEGORÍAS

- > [Artículos](http://www.audioclasica.com/category/articulos/)
(<http://www.audioclasica.com/category/articulos/>)
- > [Conciertos](http://www.audioclasica.com/category/conciertos/)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/>)
- > [Barcelona](http://www.audioclasica.com/category/conciertos/barcelona/)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/barcelona/>)
- > [Internacional](http://www.audioclasica.com/category/conciertos/internacional/)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/internacional/>)
- > [Madrid](http://www.audioclasica.com/category/conciertos/madrid/)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/madrid/>)
- > [Nacional](http://www.audioclasica.com/category/conciertos/nacional/)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/nacional/>)
- > [Críticas](http://www.audioclasica.com/category/criticas/)
(<http://www.audioclasica.com/category/criticas/>)
- > [Entrevistas](http://www.audioclasica.com/category/entrevistas/)
(<http://www.audioclasica.com/category/entrevistas/>)
- > [Noticias](http://www.audioclasica.com/category/noticias/)
(<http://www.audioclasica.com/category/noticias/>)
- > [Oculto](http://www.audioclasica.com/category/oculto/)
(<http://www.audioclasica.com/category/oculto/>)
- > [Perfil biográfico](http://www.audioclasica.com/category/perfil-biografico/)
(<http://www.audioclasica.com/category/perfil-biografico/>)
- > [Quienes Somos](http://www.audioclasica.com/category/quienes-somos/)
(<http://www.audioclasica.com/category/quienes-somos/>)
- > [Colaboradores](http://www.audioclasica.com/category/quienes-somos/colaboradores/)
(<http://www.audioclasica.com/category/quienes-somos/colaboradores/>)
- > [Equipo de redacción](http://www.audioclasica.com/category/quienes-somos/equipo-de-redaccion/)
(<http://www.audioclasica.com/category/quienes-somos/equipo-de-redaccion/>)
- > [Slider](http://www.audioclasica.com/category/slider/)
(<http://www.audioclasica.com/category/slider/>)

([HTTP://WWW.AUDIOCLASICA.COM/FEED/](http://www.audioclasica.com/feed/))

[AUDIOCLASICA](#)

([HTTP://WWW.AUDIOCLASICA.COM/](http://www.audioclasica.com/))

Privacy & Cookies Policy

- o [12-IX-2016 Nosedas oficia un Réquiem impresionante](http://www.audioclasica.com/2016/09/12/12-ix-2016-nosedas-oficia-un-requiem-impresionante/)
(<http://www.audioclasica.com/2016/09/12/12-ix-2016-nosedas-oficia-un-requiem-impresionante/>)

septiembre 11, 2016 Juan Manuel Rodríguez Amador

12-IX-2016 Nosedas oficia un Réquiem impresionante (<http://www.audioclasica.com/2016/09/12/12-ix-2016-nosedas-oficia-un-requiem-impresionante/>)

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

12-IX-2016. erika grimaldi, violeta urmana, saimir pirgu, michele pertusi. cor jose de l'orfeó català. Orfeó català, simon halsey, director. london symphony orchestra. gianandrea noseda, director.

Verdi: *Messa da Requiem*

Aforo: 2.049 Asistencia: 98%

El *Dies irae* atronó en la sala de conciertos del Palau como si de verdad hubiesen sonado las trompetas del Armagedón y un infierno infinito estuviese a punto de engullir el planeta. En aquel momento, la gesticulación espasmódica de Nosedas exigía la entrega sin reservas de cada garganta del coro y una diabólica velocidad a los maestros de la London Symphony Orchestra, y tal fue la cosa que más de un espectador exhibía un rostro tan entre empavorecido y catártico que no hubiese resultado chocante en las mismísimas zahúrdas de Plutón.

Pero si ese fue, sin lugar a discusión, el punto culminante de la velada, todo el Réquiem verdiano fue un lujo bajo la batuta del italiano. Desde la primera nota, como exhumada *de profundis*, hasta el humanísimo *Libera me* con el que Verdi cerró su peculiar concepto de la misa de difuntos, la concepción fue intensa y honda, pero sabiamente matizada, articulada en un *continuum* coherente que alternaba los pasajes más decibélicos con otros muy contenidos, pero de no menor expresividad.

Para la empresa contó Nosedá con una orquesta que justificó de sobras su prestigio: a una sección de cuerda de delicioso y aterciopelado sonido hay que sumarle unos vientos majestuosos, sin tacha ni siquiera en los peligros a los que les sometió por momentos la audaz batuta, y una percusión de excelente factura. Y de justicia es también reconocer que el Orfeo estuvo en esta ocasión a la altura de las circunstancias: aunque es seguramente prematuro juzgar la labor de su nuevo director, Simon Halsey, ilusiona pensar que las prestaciones del coro en este concierto son ya síntoma de la mejora que todos le deseamos en un futuro inminente. Junto a la masa coral, los solistas tuvieron una actuación más que correcta, en especial Violeta Urmana y Michele Pertusi, ambos veteranos verdianos, pero todavía en perfecto estado vocal para lo que requiere la partitura. El hermoso timbre de Saimir Pirgu desfallece a veces en pasajes que recaban volumen, o se quiebra un tanto, como le sucedió en el *Ingemisco*. Y Erika Grimaldi dista de ser la soprano verdiana que conviene a la obra, carencia que intentó suplir con entrega y desigual fortuna.

Nada empeció, sin embargo, para que Nosedá firmara un Réquiem de primerísimo nivel, espectacular inicio para una temporada del Palau en la que cabe poner muchas y muy buenas esperanzas. Que Euterpe nos sea propicia.

Javier Velaza

Rodríguez Amaro

- o [06 al 21 VIII-2016 Moritzburg, el festival que surgió del frío](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/08/21/06-al-21-viii-2016-moritzburg-el-festival-que-surgio-del-frio/>) agosto 20, 2016 Juan Manuel Rodríguez Amaro
- o [12-VIII-2016 Un turco felliniano](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/08/12/12-viii-2016-un-turco-felliniano/>) agosto 12, 2016 Juan Manuel Rodríguez Amaro
- o [12.VII.2016 Festival Joven](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/08/12/12-vii-2016-festival-joven/>) agosto 11, 2016 Juan Manuel Rodríguez Amaro
- o [11.08.2016 El Rossini prerromántico](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/08/11/11-08-2016-el-rossini-prerromantico/>) agosto 10, 2016 Juan Manuel Rodríguez Amaro
- o [24-VI al 24-VII-2016 Treinta años de música en el paraíso](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/07/24/24-vi-al-24-vii-2016-treinta-anos-de-musica-en-el-paraíso/>) julio 24, 2016 Juan Manuel Rodríguez Amaro
- o [13 al 19.VII.2016. El secreto de la entrega](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/07/13/13-vi-2016-el-secreto-de-la-entrega/>) julio 13, 2016 Audioclásica
- o [13-V al 13-VII-2016 La elegancia y el poderío del concierto sinfónico](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/07/13/13-v-al-13-vii-2016-la-elegancia-y-el-poderio-del-concierto-sinfonico/>) julio 13, 2016 Juan Manuel Rodríguez Amaro
- o [1 y 2-VII-2016 Libre come el aire](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/07/02/1-y-2-vii-2016-libre-come-el-aire/>) julio 2, 2016 Audioclásica
- o [1.VII.2016 Siempre nos quedará París...](#)
(<http://www.audioclasica.com/2016/07/01/1-vii-2016-siempre-nos-quedara-paris/>) julio 1, 2016 Juan Manuel Rodríguez Amaro

Privacy & Cookies Policy

ARTICULOS

[Últimos artículos](#)
(<http://www.audioclasica.com/category/articulos/>)

ACTUALIDAD

[Noticias](#)
(<http://www.audioclasica.com/category/noticias/>)

[Críticas](#)
(<http://www.audioclasica.com/category/criticas/>)

CONCIERTOS

[Barcelona](#)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/barcelona/>)

[Madrid](#)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/madrid/>)

[Nacional](#)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/nacional/>)

[Internacional](#)
(<http://www.audioclasica.com/category/conciertos/internacional/>)

ENTREVISTAS

[Entrevistas](#)
(<http://www.audioclasica.com/category/entrevistas/>)

[¿Por qué somos](#)
(<http://www.audioclasica.com/quienes-somos/>)

[Sobre Audioclásica](#)
(<http://www.audioclasica.com/sobre-audioclasica/>)

[Aviso legal](#)
(<http://www.audioclasica.com/aviso-legal/>)